10è aniversari
Servei d'Acolliments a Girona
Fundació Infància i Família

www.infanciaifamilia.org

"L'acolliment familiar és com un viatge"
Fes el primer pas!
Tu pots canviar la vida d'un infant.

Ja fa 10 anys...

Partint de la nostra feina amb infants desemparats i tutelats per la DGAIA, que no tenien gaires més opcions que viure en centres residencials, l'acolliment familiar sempre ha suposat una alternativa de cura, reparacions i bon tracte, que hem lluitat per potenciar i fer créixer, amb la motivació inesgotable de cercar i oferir la possibilitat de viure en família als infants que no podien viure amb les seves pròpies.

Us asseguro que aquesta motivació ens ha proporcionat la força i la passió per tirar endavant aquesta feina, de vegades tan satisfactòria i d'altres en les que acompanyem i som testimonis d'una gran quantitat i varietat de sensacions i sentiments, des de la incertesa, la tristor i el patiment, fins a l'emoció més tendra i de goig. Fa més de deu anys que teníem el convenciment que a les comarques gironines hi havia molt potencial, molt de desconeixement de l'acolliment familiar, i moltes oportunitats de trobar una llar per aquests infants i amb aquesta acció i oferiment, donar un exemple i testimoni d'humanitat, d'empatia i de valor.

He de dir, amb molt d'orgull, que fa deu anys vam trobar un equip de professionals realment professionals, implicats i amb il·lusió per tirar endavant aquest projecte.

També he de dir, amb molt d'orgull, que les nostres expectatives s'han anat fent realitat, i hem trobat famílies, més de 180 fins ara, amb un oferiment d'acollir generós, obert i lluitador, i que ens podrien explicar moltes vivències, a voltes ambivalents, però que, repetint les paraules de moltes d'elles, "*és més el que hem rebut, el que hem viscut, i el que hem aprés, que el que nosaltres hem pogut donar*".

I sobretot, he de dir que em sento molt orgullosa per aquests més de 160 infants, nois i noies, i joves, que han pogut gaudir, encara que sigui només durant una part de la seva vida, de viure en una família que els ha pogut oferir un model de convivència protector, afectuós, de respecte i estímul.

Gràcies a tots i totes que ho heu fet possible, i encoratjar-vos a seguir endavant amb tota la nostra força i passió.

Montserrat Martín Lahoz
Presidenta de la Fundació Infància i Família

"Ells creixen
i nosaltres...
També!"

Sembla que fos ahir però ja han passat 10 anys

Any rere any fem una mirada enrere, necessària per anar avançant. Però enguany i amb motiu del 10è aniversari volem fer-ho de manera especial.

Encara recordo el primer dia de posada en marxa del servei, unes professionals que encaraven un nou projecte, un equip il·lusionat i amb ganes de tirar endavant el repte que vol dir ser una ICIF: poder comptar amb famílies acollidores!, famílies altruistes i amb voluntat d'acollir un infant durant un temps, i com a equip acompanyar-les en tres moments clau, en la presa de la decisió, durant l'acolliment i en el procés d'acabament de l'acolliment.

Unes professionals que des del primer dia han pensat i dissenyat per dur a la pràctica, mil maneres de fer arribar a la societat, i, sobretot, a les famílies què és l'acolliment familiar, què vol dir ser família acollidora,... En aquest sentit han desenvolupat una tasca impressionant i, com es diu, han trepitjat molt i molt de carrer, pobles petits i grans, i sobretot han picat moltes portes perquè sigui una realitat, les circulars informatives repartides a l'alumnat de les escoles i instituts no es poden arribar a comptar, així com els punts de llibre que amb la col·laboració dels llibreters hem anant repartint en diferents moments de l'any, l'exposició fotogràfica amb la que volem il·lustrar a la societat què és l'acolliment ha recorregut les comarques de Girona, la participació a Girona Temps de Flors, la col·laboració amb la xarxa de biblioteques de Girona,... i hem comptat amb les famílies acollidores, que han participat en els tallers de formació, en les trobades i el pícnic, i hem participat i col·laborat en les trobades de l'AFAG, en les accions de difusió de l'ICAA,.... i és que qui millor pot explicar l'experiència és una família acollidora.

En aquest sentit el repte era i continua essent gran, i és que la missió de la fundació és que quedi garantit el dret de l'infant de viure i créixer en una família, en aquest cas en el sí d'una família aliena. Després de 10 anys, la fundació infància i família hem anat creixent amb nombre de famílies acollidores i aquesta és una molt bona notícia pel que significa.

I per acabar només agrair i de manera molt especial totes i a cada una de les professionals que durant aquests 10 anys han fet créixer el projecte, per la seva implicació i dedicació des del primer dia, pel seu bon fer i per la seva professionalitat, gràcies per sostenir i no decaure en els moments durs, que n'hi ha hagut, i gràcies per la il·lusió i bon humor que és el que ha prevalgut. Gràcies!

Anna Suñer,
Gerent de la Fundació Infància i Família

Moltes gràcies per fer-nos créixer

Dilluns, 1 d'octubre de 2007. Les tècniques d'acolliments arribem a les oficines de la Fundació Infància i Família. El despatx és buit d'expedients, amb telèfons en silenci i les agendes disponibles. L'equip arriba ple d'il·lusió, amb un objectiu clar i amb moltes ganes d'engegar aquest bonic projecte.

Iniciem aquest viatge fent molts quilòmetres de carretera, per tal de difondre el projecte a quantes més famílies millor. Així, fem xerrades, reunions, repartim circulars a diferents ajuntaments, escoles, instituts, centres mèdics, etc., de les comarques gironines.
Comencen a interessar-se famílies, famílies que amb el seu gest altruista ajuden a infants i a les seves famílies, acompanyant-los en la superació de les dificultats que viuen en aquells moments.

El dia 3 d'abril de 2008, es duu a terme el primer acolliment. L'equip comencem a fer l'acompanyament a la família acollidora i a una nena, que amb només 5 dies de vida ens encoratja a fer la nostra feina, amb una barreja d'il·lusió i responsabilitat.

Van passant els anys, anem adquirint experiència i ampliant la nostra formació, anem avançant, aprenent i oferint suport, estratègies i acompanyament formant part de la gran família de l'acolliment familiar.

Un projecte en el que treballen moltes persones: mestres, professors, metges, terapeutes, així com tècnics de l'EAIA, de l'Institut Català de l'acolliment i l'Adopció (ICAA) i de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA). Tots amb un objectiu comú: vetllar per millorar la situació dels infants acollits en el dia a dia.

Les tècniques de la Fundació hem treballat amb tots ells, amb els ulls i les orelles ben obertes per aprendre de la seva experiència, des de la seva perspectiva i poc a poc però sense aturar-nos, anar adquirint el màxim de coneixement sobre la tasca de tots els agents implicats en la vida dels infants tutelats i que viuen en família acollidora. Gràcies!

Volem recordar també a totes les companyes que han compartit algun temps amb nosaltres, cobrint una baixa per maternitat o una reducció de jornada. Aquestes professionals han aportat molt a l'equip i han participat de manera activa en la consecució dels objectius de la Fundació i totes, enguany fem 10 anys!

Per anar acabant, volem parlar dels nens i nenes que hem atès directament des de la Fundació durant aquests 10 anys... aquells que ens han regalat somriures i abraçades i dels quals n'hem après moltíssim. Ens han alliçonat amb la seva actitud davant de situacions

complicades i difícils de gestionar, fins i tot per un adult. Situacions que un dia malauradament els allunyà de la seva família biològica, però que van poder trobar una altra família disposada a estimar-los, acompanyar-los i respectar la seva història. Els infants acaben aprenent a conviure entre dues famílies, les quals els aporten experiències indispensables per al seu bon desenvolupament, sobretot emocional. Famílies que són diferents però tenen una cosa en comú: els estimen molt!

Creieu-nos quan us diem que les tècniques de l'equip ens recordem dels més de 150 nens i nenes que hem atès en aquests 10 anys, ja sigui per una mirada, per un somriure, per la complicitat del cas, per aquella conversa, per situacions viscudes amb la família biològica o amb l'acollidora... A tots ells i als que vindran, moltes gràcies per fer-nos créixer! Sigueu feliços!

Equip de tècniques del Servei d'Acolliment a Girona de la Fundació Infància i Família

Entre tots, fem gran l'acolliment

Justícia social, responsabilitat i compromís. Aquestes són algunes de les moltes paraules que defineixen l'acolliment familiar, la mesura de protecció a la infància que, segons Convenció del Dret de l'Infant i la llei 14/2010 de Drets i Oportunitats de la Infància i l'Adolescència té preferència respecte les altres.

Actualment a Catalunya hi ha 600 famílies d'acollida, en les quals hi viuen 1000 infants. Però Catalunya encara necessita moltes més famílies que vulguin acollir, especialment a grups de germans i infants amb malalties, diversitat funcional i/o un volum important de visites amb la seva família d'origen. De fet, només en la franja d'edat 0-6 anys, etapa clau en el desenvolupament d'un infant, n'hi ha 100 amb aquestes característiques pendent d'una família.

Per aquest motiu l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA) va elaborar durant l'any 2016 un Pla estratègic de promoció de l'acolliment familiar fonamentat en tres eixos: la millora del sistema, el suport a les famílies i la promoció de la cultura de l'acolliment. Tots aquestes accions es van dissenyar i s'estan duent a terme de la mà de tots els agents implicats: les institucions col·laboradores d'integració familiar (ICIF) i les famílies d'acollida.

La Fundació Infància i Família ja fa 10 anys que treballa a Girona perquè tots els infants puguin viure i créixer en una família, ja sigui la seva o en una d'aliena. Per això promociona l'acolliment a través de campanyes de sensibilització, amb l'objectiu de crear aquella cultura de l'acolliment que tant necessita el nostre país. 10 anys de compromís per millorar el benestar i el desenvolupament integral de la infància, l'adolescència i la seva família. En definitiva, 10 anys fent gran l'acolliment!

Des de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA) felicitem a la Fundació Infància i Família per aquests primers 10 anys de feina a les comarques gironines, agraint immensament la seva feina. I desitgem celebrar-ne molts més, junts, defensant el dret de tots els infants a viure i créixer en família.

Agnès Russiñol i Amat

Directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA)

"VULL UNA FAMÍLIA D'ACOLLIDA QUE EM FACI ABRAÇADES D'ÓS"

Sara, 5 anys

TU POTS SER LA FAMÍLIA QUE ESTÀ ESPERANT

Aquesta és la família que espera trobar la **Sara**, un dels **100 infants** d'entre 0 i 6 anys que ara mateix **necessiten ser acollits** a Catalunya.

ENTRE TOTS, FEM GRAN L'ACOLLIMENT

"VULL UNA FAMÍLIA D'ACOLLIDA QUE M'EXPLIQUI TOTS ELS CONTES DEL MÓN"

Erik, 4 anys

TU POTS SER LA FAMÍLIA QUE ESTÀ ESPERANT

Aquesta és la família que espera trobar l'**Erik**, un dels **100 infants** d'entre 0 i 6 anys que ara mateix **necessiten ser acollits** a Catalunya.

ENTRE TOTS, FEM GRAN L'ACOLLIMENT

"VOLEM UNA FAMÍLIA D'ACOLLIDA QUE ENS PORTI D'EXCURSIÓ A LA MUNTANYA MÉS ALTA"

Toni, 4 anys, i **Adriana**, 8 anys

TU POTS SER LA FAMÍLIA QUE ESTÀ ESPERANT

Aquesta és la família que esperen trobar el **Toni** i l'**Adriana**, **dos dels infants que necessiten ser acollits** a Catalunya.

ENTRE TOTS, FEM GRAN L'ACOLLIMENT

"VULL UNA FAMÍLIA D'ACOLLIDA QUE ES DEIXI MARCAR GOLS"

Nayara, 6 anys

TU POTS SER LA FAMÍLIA QUE ESTÀ ESPERANT

Aquesta és la família que espera trobar la **Nayara**, un dels **100 infants** d'entre 0 i 6 anys que ara mateix **necessiten ser acollits** a Catalunya.

ENTRE TOTS, FEM GRAN L'ACOLLIMENT

"The Foster Family"

És complicat plasmar en un escrit la relació que ens uneix com a família acollidora amb la Fundació Infància i Família de Girona. Podríem fer-ne dues versions: la formal, parlar de la Fundació pròpiament, la seva visió, objectius i àmbits d'actuació que fàcilment podríem trobar a la seva web.. i la emocional, parlar de les persones que ens han acompanyat durant aquests 8 anys: la Rosor, la Judit, l'Olívia, la Diana, la Sandra, la Dinora, etc.

És evident que ens quedem amb aquesta segona versió. Davant dels recursos existents per poder fer front a les demandes de les famílies acollidores, recursos que proporciona la Generalitat de Catalunya, recursos en molts casos insuficients, hem de posar de manifest que sempre s'han vist compensats per l'atenció, tracte i acompanyament que hem sentit de totes i cadascuna de les professionals i per això els hi mostrem el nostre profund agraïment. Per sort, on no arriben els recursos, hi arriben les PERSONES!!

I voldríem també aprofitar aquest espai per a reivindicar que hi ha molta feina a fer encara en relació als drets vulnerats que tenen avui dia els infants tutelats per part de l'administració: infants estrangers sense documentació, temps de tràmits i burocràcia lenta que perpetua l'estada dels infants als centres, i molts altres fets que ara mateix no cal presentar una compareixença ni una instància per donar compte dels problemes reals del dia a dia.

Reprenent el to inicial de l'escrit, i centrant-nos en les persones, voldríem ressaltar la tasca d'acompanyament no només a nosaltres com a persones adultes sinó també a les nostres filles d'acollida de 8 i 18 anys. Elles, cadascuna a la seva manera, saben que la Rosor, Judit, Olívia, etc, hi són per a ajudar, comprendre i valorar quines opcions són les millors per a que elles tinguin la millor estabilitat emocional.

Si algú fa 8 anys ens hagués dit a nosaltres com a parella que faríem de "mames" i a més que tindríem el suport de 4, 6 o 8 ulls més, haguéssim pensat "*quina tasca tan surrealista*" i ... "*que difícil*" però un cop viscut, no ho canviem!!

Animem a totes les persones que vulguin viure aquesta aventura que no acaba mai, que no dubtin en aprendre del que ens ensenyen aquests infants i joves: tornar a confiar en els adults, a valorar allò realment important i a voler formar part de les nostres vides.

Família Rentero-López, família acollidora

Fundació
Infància i
Família
"L'acolliment és una experiència de gran sentiment i un aprenentatge de creixement"

L'idioma de la mirada

Hi ha diferents maneres de parlar i de fer-nos entendre: amb la paraula, amb les mans, amb l'expressió corporal,... però a mi, la que més m'agrada, és quan t'entens amb una mirada, no sempre funciona, nooooooo!!! Això només arriba quan la complicitat és màxima i això, és el que passa amb els fills: els mires als ulls i saps que no et diuen la veritat, que tenen por, que es troben malament,... és una habilitat que no es pot aprendre sinó que creix dins nostre i, potser, la podríem comparar amb el que en diem un sisè sentit.

Amb els infants acollits passa el mateix: la complicitat creix dia a dia i arriba un moment, que les mirades, només creuar-se, sabem què ens volem dir: 'És màgia! Quan això passa, potser no n'ets del tot conscient però és una sensació que et fa sentir segur. "És com si quan veus els seus ulls una veueta dins teu, tant si és per bé com per mal, et dictés què has de fer"

Amb els fills biològics potser no n'ets tan conscient, perquè anem creixent i aquesta habilitat també ho fa, passant a formar part de la nostra maduració com a persones. I això és per sempre, encara que siguin adults, i molt adults! I tot i que no visquin amb nosaltres, quan els mires als ulls, de seguida saps si els passa alguna cosa.

Els fills potser no ho saben, tot això, però ja ho aprendran quan siguin pares.

Mentre arriba aquest moment, crec que és el motiu que fa que moltes vegades quan tenen un problema, deixin passar temps sense anar a veure els pares ja que inconscientment saben que només mirant-los els ulls notaran que alguna cosa no va bé, i no es volen sotmetre al clàssic interrogatori de: *¿et passa alguna cosa? et trobes bé? tens cap problema? et puc ajudar? A mi no m'enganyes!*

Tots hem viscut això, els fills no saben ni es pregunten què els causa aquest neguit. Ja que senzillament és aquest idioma particular que hem après amb la complicitat que t'aporta una bona convivència.

L'altre dia parlant amb una mare acollidora com jo, li deia que una de les coses que més em feia patir quan una criatura marxa a una altra família, era pensar que no l'entendrien quan intentés parlar-los amb els ulls i, que per ells, a més de sentir-se descol·locats, per dir-ho suaument, els deu fer sentir malament veure que no els entenen.
No ho sé... però és una cosa que sempre em neguiteja i, per sorpresa meva, l'altra mare em va explicar que cada vegada que ella espera una criatura en acolliment, que solen ser més grans que els que acullo jo que són nadons, una de les coses que més li preocupen és pensar que no els entendrà quan la mirin, que no sabrà distingir si tenen por, si es troben malament,... És la mateixa preocupació però a la inversa! Mai ho havia vist d'aquesta manera.

Des d'aquella conversa ara ho veig diferent: ara sé que quan els infants marxin de casa, allà on vagin hi haurà unes persones que patiran pel fet de no entendre'l. Però estic segura que un dia o altre, i serà més d'hora que tard, l'entendran. I que sense necessitat de parlar, el calmaran quan tingui por o es trobi malament. I possiblement aquest, pot ser un dels punts d'inflació que el farà sentir-se de nou a casa seva.

En el tema de l'acolliment, mai deixo d'aprendre: el meu bagatge creix amb cada família que conec i amb cada infant que viu un temps a casa nostra.

Elisabeth, mare acollidora

10 anys al meu costat

Només han passat un parell de mesos des de que vaig complir la majoria d'edat.

La meva vida va començar quan vaig complir deu anys, quan la meva família d'acollida permanent hi va entrar. Em va ensenyar el significat de les paraules família, educació, amor, tranquil·litat, ajuda, constància, paciència... paraules que no tenia integrades i que vaig anar aprenent al llarg dels anys fins a arribar a ser la persona que sóc ara.

En aquest camí, em vaig topar amb l'ajut de la Fundació Infància i Família que es proposaven facilitar-me les coses en el que calgués per tal que assolís la felicitat que m'havia mancat durant la meva infància. Són deu els anys en els que la Fundació ha vetllat per mi. Estic molt agraïda per tot el que han fet per mi i continuen fent per moltíssims nens i nenes cada dia.

He crescut amb la sort d'estar acompanyada d'un gran equip que m'ha transmès seguretat i ha lluitat per els meus interessos des del primer dia. Durant tot aquest temps hem viscut experiències i emocions de tota mena que el que han fet és demostrar-me que hi han estat tant a les bones com a les dolentes i l'estabilitat que això m'ha aportat és indescriptible.

"Vica", jove acollida

Carta d'una família col·laboradora

Felicitats a Fundació Infància i Família pels 10 anys del projecte d'acolliments i col·laboracions a Girona! 10 anys aviat és dit i heu acompanyat una bona colla d'infants i famílies a afrontar el repte que suposa, per ambdues parts, un acolliment o una col·laboració. Gràcies per la vostra feina i per fer-la amb cura il·lusió i motivació.

Us vaig conèixer fa un any. Una idea em voltava pel cap des de feia temps, que es va anar dibuixant a través de les entrevistes amb vosaltres. Des del desembre de l'any passat sóc família col·laboradora d'un vailet d'onze anys despert, carinyós i inesgotable.

L'experiència de la col·laboració per mi és un aprenentatge constant. És bonic poder participar en la vida, l'educació i el desenvolupament d'una persona. Oferir amor, respecte i comprensió no és sempre tan fàcil com hauria de ser, però és una oportunitat per donar el millor de mi mateixa i això és una gran satisfacció.

No oblido que la primera necessitat i la que es prioritza és la de l'infant, i en aquest sentit, la col·laboració és un bé per ell, però vaig sentint que també és un bé per mi, i neix una relació que és nutritiva i enriquidora per les dues parts. Segueixo doncs, emocionada i expectant de tot allò que ens aportarà aquest projecte.

Gràcies per fer-ho possible.

Família col·laboradora gironina

Tu pots canviar la vida d'un infant

Durant aquests 10 anys, la ICIF ha portat a terme diverses accions per promocionar i difondre l'acolliment familiar, perseguint dos objectius claus i sota l'eslogan " Tu pots canviar la vida d'un infant"

1. La sensibilització de la societat catalana en l'acolliment familiar, per tal que esdevinguin un projecte de societat.
2. Recerca de famílies acollidores que s'adiguin al perfil d'infants pendents de ser acollits.

Durant aquest temps, hem portat a terme campanyes de difusió de l'acolliment a multitud de pobles i ciutats de la demarcació de Girona, programant xerrades informatives, exposicions, etc.

Ens han obert les portes, centres cívics, escoles, instituts, biblioteques, Ajuntaments, equipaments esportius, AMPA, AAVV, Centres de Salut..., i han esdevingut altaveus inestimables per fer arribar l'acolliment familiar a tota la població.

A l'hora, diversos mitjans de comunicació ens han permès utilitzar-los per arribar a un nombre més gran de persones i volem agrair-los la seva col. laboració, atès que la seva solidaritat contribueix a fer més visible tot el que envolta a l'acolliment familiar.

Continuarem fent visible l'acolliment familiar, les famílies d'acollida i sobretot a tots els infants i adolescents que tenen el dret de viure en família.

Hem fet difusió a...

Argelaguer
Besalú
Beuda
Castellfollit de la Roca
la Vall d'en Bas
La Vall de Bianya
Les Planes d'Hostoles
Les Preses
Maià de Montcal
Mieres
Montagut
Olot
Ridaura
Sales de Llierca
Sant Aniol de Finestres
Sant Feliu de Pallerols
Sant Ferriol
Sant Joan les Fonts
Santa Pau
Tortellà

La Jonquera
Lladó
Masarac
El far d'empordà
Ordis
Palau Santa Eulàlia
Garrigàs
Garriguella
Agullana
Avinyonet de Puigventós
Saus
Terrades
Torroella de Fluvià
Figueres
Cistella
Vilafant
Albanyà
Boadella i les Escaules
Biure
Borrassà
Cabanelles
Cadaqués
Cantallops
Colera
Espolla
Llançà
Palau-Saverdera
Pau
Pedret i marzà
Peralada
Sant Mori
Sant Pere Pescador
Santa Llogaia d'Àlguema
Llers
Maçanet de Cabrenys
Mollet de Peralada
Navata
Portbou
Port de la Selva
Rabós d'Empordà
Selva de Mar
La Vajol
Bàscara
Campmany
Castelló d'Empúries
Fortià
l'Armentera
l'Escala
Roses
Sant Climent Sescebes
Sant Miquel de Fluvià
Camallera
Vila-sacra
Vilamaniscle
Vilamalla
Vilamacolum
Ventalló
Vilademat
Vilajuïga
Vilabretran

Banyoles
Cornellà de Terri
Camós
Crespià
Esponellà
Fontcoberta
Palol de Revardit
Porqueres
Sant Miquel de Campmajor
Sant Esteve de Guialbes
Santa Llogaia del Terri
Serinyà
Vilademuls

Amer
Anglès
Arbúcies
Blanes
Breda
Brunyola
Caldes de Malavella
Cellera de Ter
Fogars de la Selva
Hostalric
Lloret de Mar
Massanes
Maçanet de la Selva
Osor
Riells i Viabrea
Riudarenes
Riudellots de la Selva
Sant Feliu de Buixalleu
Sant Hilari Sacalm
Sant Julià del Llor i Bonmatí
Santa Coloma de Farners
Sils
Tossa de Mar
Vidreres
Vilobí d'Onyar

Aiguaviva
Bescanó
Bordils
Campllong
Canet d'Adri
Cassà
Celrà
Cervià de Ter
Flaçà
Fornells de la Selva
Girona
Juià
Llagostera
Llambilles
Madremanya
Quart
Salt
Sant Andreu Salou
Sant Gregori
Sant Joan de Mollet
Sant Jordi Desvalls
Sant Julià de Ramis
Sant Martí de Llémena
Sant Martí Vell
Sarrià
Vilablareix
Viladesens

Albons
Begur
Bellcaire
Calonge
Castell d'Aro
Corça
Cruïlles
Esclanyà
Estartit
Forallac
Gualta
Jafre
La Bisbal
La Pera
La Tallada d'Empordà
Mont-Ras
Palafrugell
Palamós
Pals
Platja d'Aro
Sant Antoni de Calonge
Santa Cristina de Guíxols
Sant Feliu de Guíxols
Torroella de Montgrí
Ullà
Ullastret
Verges
Vilopriu

ACOLLIMENTS FAMILIARS

NENS QUE CANVIEN VIDES

Les famílies acollidores reben tant o més del que aporten a l'infant

ara.cat

comarques gironines

DIVENDRES
10 D'ABRIL DEL 2015
NÚMERO 27

Acollir Canviar la vida d'un infant

Es busquen famílies entusiastes, altruistes i romàntiques

La crisi fa baixar les famílies acollidores, tot i les bones experiències d'aquesta mesura de protecció

G. BAGUÉ / M. COSTA-PAU
GIRONA

"Els lligams de sang estan sobrevalorats. Els fills són de qui els cuida i els estima. Ara fins i tot em costa d'entendre que una mare que s'ha despreocupat dels seus fills pugui decidir-ne el futur", assegura amb convenciment Pilar Ruiz, que juntament amb el seu home, Miguel Ángel Navarro, tenen en acolliment permanent L., una nena de 7 anys que ha alterat, ells diuen que per a bé, la seva plàcida jubilació. "Tornem a anar amunt i avall, a l'escola, al bàsquet... Els nostres amics deuen pensar que estem bojos", bromeja el Miguel Ángel. Les seves dues filles biològiques ja tenen 30 i 35 anys i estan emancipades, però s'han implicat a fons en l'educació de la petita. Segons expliquen, la decisió d'acollir no és pròpiament una reacció a la síndrome del niu buit, que afecta algunes parelles quan els fills marxen de casa. La família Navarro Ruiz va conèixer la feina de la Fundació Infància i Família a través d'un tríptic informatiu. Van tenir durant 50 dies una nena, que llavors tenia 13 mesos, en una acollida d'urgència fins que una tieta se'n va voler fer càrrec. La separació va ser tan dolorosa que es van prometre no acollir cap més criatura, però al cap de vuit mesos els va arribar la sorprenent possibilitat de tornar a acollir la mateixa nena, que ja porta sis anys amb ells.

Dedicació de jubilats

"Com que estem jubilats, la nostra dedicació a L. és absoluta, fins i tot li dediquem més temps que el que vam dedicar a les nostres filles", admet la Pilar. La nena es veu amb la seva mare biològica un cop al mes, en presència d'un tècnic de l'Equip d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. "Al principi pensava que era millor que s'oblidés d'una mare que l'havia deixada, però després t'adones que la nena no s'ha de sentir mai abandonada, que ha d'entendre els problemes de la mare", explica la Pilar. Els tècnics d'Infància asseguren que "com més informació tingui la criatura sobre el seu passat, millor". Als cinc anys, L. ja va preguntar a la mare d'acollida si havia sortit de la seva panxa. Però saber que són acollits no impedeix que els nens diguin "papa" i "mama" als seus acollidors. La petita L. fins i tot rectificava amb orgull les caixeres del supermercat i, quan li preguntaven si havia sortit a comprar amb l'avi, els deia sobre el Miguel Ángel: "És el meu pare".

Les famílies expliquen que un acolliment procura satisfaccions cada dia, però també petits maldecaps que cal resoldre. Els pares d'acollida tenen un assessorament permanent dels tècnics i també realitzen trobades per compartir les seves experiències.

El nen que abraçava tothom

Lluís Juanola i Maribel Riubrugent van convertir-se en família acollidora el 2007 a partir d'un full informatiu que la seva filla Judit, que llavors tenia 15 anys, els va portar de l'institut. Un any després ja tenien M., un espavilat infant de 3 anys d'origen hondureny que només els ha portat satisfaccions. "És amable, carinyós, responsable, col·laborador, guapo, treu bones notes i és molt bo jugant a futbol. No es pot demanar més", explica la Maribel. El caràcter obert i extravertit de M. i la bona relació que mantenen amb la família biològica ha facilitat molt l'acolliment. "El primer dia que el vam anar a veure al centre ja volia venir amb nosaltres. Era molt espavilat i parlava amb tothom, fins i tot consolava els altres nens quan ploraven", explica el Lluís. "Els nens que han crescut en centres de menors no tenen uns referents familiars clars i aquesta mancança de vegades els fa semblar molt sociables", explica Olívia Aranda, treballadora social de la Fundació Infància i Família. En Lluís recorda que al cap de pocs dies de tenir-lo a casa tot el barri el coneixia, que se n'hauria anat amb qualsevol. "Fins i tot s'abraçava als dependents del supermercat", recorda. La Judit, la filla biològica dels Juanola Riubrugent, que estudia treball social, indica que amb el temps M. ha anat sentint "la seguretat de la família" i els troba molt a faltar quan marxen. La Judit, en créixer, es va adonar que s'havia d'implicar també en l'educació del "germà" i a poc a poc ha assumit més responsabilitats.

Acollit versus adoptat

Maribel Juanola considera que és molt important que en cap moment se li hagi posat l'etiqueta de "nen acollit", i que al principi a l'escola gairebé tothom es pensés que era adoptat. El nen acollit acostuma a suscitar preguntes sobre els problemes de la família biològica. Però és evident que no tots els nens en acollida tenen una adaptació tan senzilla com M. "Cadascun porta la seva motxilla, alguns han viscut experiències complicades, traumàtiques, i han crescut en centres", explica Montse Martín, presidenta de la Fundació Infància i Família. A les

01

Temors Algunes famílies tenen por de l'entorn del nen acollit

Infants que xuclen afecte i porten llum a les llars

GERARD BAGUÉ
GIRONA

"Al cap de dos o tres mesos de l'acolliment, els nens es tornen lluminosos, canvien fins i tot físicament, la manera de parlar, xuclen coses de la família: n'aprenen l'afecte, la manera de relacionar-se. Les famílies fan una aportació essencial que els procura una gran satisfacció", explica Montse Martín, psicòloga i presidenta de la Fundació Infància i Família (*www.infanciaifamilia.org*), entitat col·laboradora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, amb oficines a Girona i Barcelona.

Per valorar la idoneïtat de les sol·licituds de les famílies es fa un estudi previ i un curs de formació en què s'insisteix en la temporalitat del projecte perquè els participants s'adonin que el retorn a les famílies biològiques és una alegria per a tots. Martín remarca que han passat els temps en què s'acollien nens perquè les famílies no els podien mantenir. "Si el problema és econòmic i els nens reben un bon tracte, es reben ajuts des del departament de Benestar Social. Només s'arriba a l'acolliment quan a la família biològica hi ha negligències greus a nivell afectiu, com ara maltractaments o abusos". Tot i que rara-

Montse Martín, pres
Infància i Família; Ju
i Rosor Riera, psicòlo

FAMÍLIES AMB NENS ACOLLITS
01. La família Juanola Riubrugent a casa seva. 02. En Josep va ser acollit per la família d'un amic. 03. En Miguel Ángel Navarro i la Pilar Ruiz, ja jubilats, tenen acollida una nena de 7 anys. DAVID BORRAT

ílies acollidores "els fa una cer-
or la relació amb les famílies bi-
iques, que de vegades provenen
n entorn amb problemàtiques
nificades", explica la psicòloga
a Fundació Infància i Família
or Riera. No obstant això, la
ctica diària demostra que en al-
s casos s'estableixen dinàmi-
s positives, on prima el benestar
a criatura. Un altre motiu que
a algunes famílies és la tempo-
at. "Els agafes afecte i després
te'ls prenen", diu el tòpic. Martín explica que moltes famílies que han viscut un retorn tornen a acollir perquè "el que reben de la criatura és més del que ofereixen".

L'objectiu ideal d'una societat madura seria que la majoria de les criatures amb problemes familiars greus poguessin créixer en un nucli familiar enriquidor, amb prou suport emocional i educatiu, però la realitat és que de vegades la manca de famílies acollidores s'ha de suplir amb els centres. "Tenim molts nens que estarien molt més bé amb una família acollidora, però de vegades és difícil trobar qui vulgui acollir nens d'una certa edat. La majoria de les parelles volen adoptar criatures petites", explica Martín.

Acollit per la família d'un amic

Els nens preadolescents solen tenir més dificultats que els més petits a l'hora de trobar una família que els aculli. No va ser el cas de Josep Alonso, que amb 12 anys va ser acollit per la família d'un amic de la infància. Dos anys abans, el pare d'en Josep va emmalatir i va decidir portar els dos fills petits (en Josep i la seva germana) a un centre de la Generalitat, ja que la mare havia abandonat la llar familiar i no sabien res d'ella des de feia uns anys. Quan el pare va morir, en Josep va demanar una família d'acollida: la del seu amic Guillem. Durant la seva estada al centre, mentre el pare estava malalt, en Guillem i els seus progenitors l'anaven a veure sovint i, posteriorment, se l'emportaven a passar el cap de setmana al seu poble, Bescanó. Fins que, una vegada mort el pare, la família va accedir al desig del noi i va demanar d'acollir-lo. "Vaig tenir molta sort. Aquesta és la meva família. Em sento com un fill més", assegura en Josep, que ara ja té 18 anys i, mentre repensa quins estudis seguirà, treballa els caps de setmana de cambrer perquè no li agrada "demanar diners".

Nadons
Les parelles volen adoptar nens petits i no pensen en l'acolliment

Temporal
Molta gent té por d'agafar afecte al nen i que després "l'hi prenguin"

Suport
Hi ha famílies que treuen els nens dels centres per les vacances

identa de la Fundació
adit Güell, educadora,
oga. GERARD BAGUÉ

ment es parla d'acolliments permanents, l'experiència demostra que hi ha pocs retorns, ja que s'actua en casos crònics i molt greus. Quan els pares tenen una voluntat d'esmena, reaccionen abans que s'arribi a concretar l'acolliment.

El nombre d'infants acollits es manté força estable a Catalunya. El 2014 hi havia 969 infants acollits (755 a Barcelona, 80 a Girona, 42 a Lleida, 55 a Tarragona i 37 a les Terres de l'Ebre). Les famílies acollidores, en canvi, han passat de les 624 del 2012 a les 608 del 2014 (420 a Barcelona, 74 a Girona, 37 a Lleida, 47 a Tarragona i 30 a les Terres de l'Ebre). Aquesta baixada s'atribueix a la crisi. Les famílies acollidores reben una prestació de 300 euros al mes, que s'eleva a 800 en els acolliments d'urgència i diagnòstic, sis mesos durant els quals es fa l'estudi del menor i el seu entorn.

Adaptar-se a noves normes

L'adolescència l'ha viscut "una mica pitjor" que en Guillem, diu en Josep tot rient. "A mi m'han marcat més, m'han volgut protegir més", afegeix. La Maria, la seva mare acollidora, replica que ha hagut de marcar més els límits a en Josep que al seu fill biològic perquè "ell demana més". La Maria i el seu marit no es penedeixen d'haver acollit un noi a les portes de l'adolescència i asseguren que tornarien a fer-ho, tot i que no ha sigut fàcil. Als problemes que comporta l'adolescència s'hi suma el fet que el noi venia d'una família desestructurada i va arribar a una casa on hi havia unes normes a les quals s'havia d'adaptar. "Ha costat, però ha valgut a pena. Ara és un fill més per a nosaltres i un germà més per a en Guillem i en Marc [el fill gran de la família]", diu la Maria.

Famílies col·laboradores

Entitats com la Fundació d'Infància i Família, que impulsen les acollides, remarquen les experiències positives i gratificants que procuren els acolliments. "Les famílies que col·laboren amb nosaltres creuen en el romanticisme del projecte, gaudeixen tant de la seva experiència que fins i tot tenen sentiments ambivalents en adonar-se que la mare s'està perdent els bons moments que la criatura procura a la família acollidora".

Una altra manera d'oferir suport a les criatures ingressades en centres residencials d'acció educativa, els CRAE, és anar-los a buscar els caps de setmana o durant els períodes de vacances per oferir-los un referent familiar, com van fer inicialment els pares acollidors d'en Josep. Això suposa per a algunes famílies un primer contacte amb els nens que, amb el temps, pot derivar en un acolliment.

CAVALL FORT

núm. 1103
juliol 2008

Un conte abans d'anar a dormir, el berenar, les dents netes al dematí, el biberó de llet quan sou petits... Tot això ho teniu gràcies a la vostra família: el pare, la mare, els germans, l'àvia, l'avi o els oncles, que us cuiden com a autèntics reis i reines.

PERÒ DE VEGADES LA VIDA ÉS COMPLICADA i hi ha circumstàncies que no permeten que les famílies puguin estar juntes. Hi ha situacions que poden provocar que un pare o una mare no pugui cuidar els seus fills: una malaltia física o mental, problemes amb les drogues, amb la justícia, maltractaments... Llavors el Govern ha de separar els fills dels pares per no posar en perill la salut física i mental dels menuts.

Mentre els pares es recuperen, el Govern s'encarrega d'educar aquella criatura o adolescent; concretament, se n'ocupa la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència de la Generalitat de Catalunya.

Per això hi ha uns espais anomenats CRAE, Centres Residencials d'Acció Educativa, on viuen aquests nens i nenes mentre esperen que els seus pares puguin tornar a fer de pares o bé que algú els adopti. Però també hi ha una altra opció: que alguna família els aculli a casa seva durant aquest temps d'espera.

I és precisament amb aquest acolliment que entren en joc institucions col·laboradores de la Generalitat com la Fundació Infància i Família.

L'acolli
una altra
de viure e

Què és la Fundació Infància i Família?

Aquesta fundació, que existeix com a entitat des de l'any 2003, treballa perquè aquests infants que s'han de separar de la pròpia família puguin trobar una altra família que els aculli durant un temps.

És clar que als CRAE els nens també estan molt ben atesos, però si poden trobar algú que els dediqui més temps i atenció, creixen i s'eduquen en un context familiar més proper.

Què és un acolliment?

És l'acte de convivència pel qual un infant que han hagut de separar dels seus pares és acollit a casa d'una família durant un temps. La família acollidora té el que es diu la guarda d'aquest nen o nena, és a dir, que el porta a escola, l'ajuda a fer els deures, el por-

ment: manera n família

ta a passejar, al cinema i, si és més petit, el banya, li dóna les farinetes, el vesteix... És a dir, que la família el cuida com si fos un fill seu durant el temps que calgui.

Qui pot acollir un infant?

Hi ha famílies acollidores molt diverses: formades per un pare i una mare, per un pare, per una mare, per dos pares o per dues mares. N'hi ha que ja tenen fills, petits o grans, i n'hi ha que no en tenen... Ja ho veieu, n'hi ha de tota mena! I és que per a ser família acollidora només cal tenir temps per a dedicar-lo a l'infant i, sobretot, cal tenir ganes de donar-li una bona educació i estimació durant el temps que estarà a casa seva. La Fundació Infància i Família s'encarrega de fer que els nens i nenes trobin una famí-

lia amb qui creuen que poden estar bé durant el període d'acollida. Hi ha nens de totes les edats que necessiten una família acollidora: des de nadons fins a nois i noies de divuit anys!

Com es fa un acolliment?

Doncs quan el Govern es fa càrrec d'un nen o nena que s'ha hagut de separar dels pares, ho comunica a aquestes institucions col·laboradores d'integració familiar, com la Fundació Infància i Família. Llavors ells, que ja coneixen les famílies que volen participar en el procés, es posen en contacte amb la que creuen que és més adequada per a aquell nen o nena. Si es posen d'acord, l'infant se'n va a casa d'aquesta família durant el temps que s'estableixi.

I és que hi ha moltes maneres d'acollir un infant o un adolescent, segons el temps i les necessitats. Hi ha acolliments que són urgents: moltes vegades són infants molt petits, fins i tot acabats de néixer, que s'han de separar dels pares i necessiten urgentment algú que en tingui cura mentre s'estudia què ha passat amb els pares i es busca una solució. D'aquest acolliment en diuen d'urgència i diagnòstic.

També pot ser que es necessiti una família que aculli l'infant durant poc temps; llavors es fa un acolliment de curta durada mentre s'intenten solucionar els problemes dels pares d'aquest nen o nena.

I d'altres vegades hi ha pares a qui costa més recuperar-se i tornar a estar a punt per a cuidar els seus fills. Per això, llavors els infants s'estan amb una família en l'acolliment de llarga durada que, com diu el seu nom, no se sap quina extensió tindrà.

Però no us penseu que mentrestant el nen s'oblida de la seva família biològica, no! El nen visita els seus pares o familiars de tant en tant per no perdre-hi el contacte.

Per tot això, s'ha d'explicar molt bé a les famílies què vol dir tenir un infant acollit a casa, i es fan reunions, cursos i trobades amb la gent de la Fundació i amb altres famílies acollidores, amb qui comparteixen les seves experiències.

La Fundació a Barcelona i a Girona

Tot això ens ho ha explicat la Montse Martín, que és la presidenta de la Fundació Infància i Família. Aquesta fundació, a més de l'acolliment, també ofereix suport i assessorament a qualsevol família que ho necessiti.

Fins ara els membres de la fundació treballaven a Barcelona, però també han obert una seu a Girona. La Montse ens diu que, com a Barcelona, també a Girona han tingut molt bona rebuda i van trobant famílies acollidores. Però encara en caldrien moltes més perquè hi ha molts nens en aquestes condicions que us hem explicat i per això contínuament es necessiten famílies que s'ofereixin per als acolliments.

I és que és una sort que aquests nens i nenes

que temporalment no tenen pare i mare, puguin trobar una família per a continuar fent la seva vida: és una sort que algú els expliqui un conte abans d'anar a dormir, els doni el berenar, els faci rentar les dents al dematí i, als més menuts, els acotxin al llit amb un biberó ben ple de llet ensucrada.

Text: EUGÈNIA MORER i SERRA
Fotografies:
FUNDACIÓ INFÀNCIA I FAMÍLIA

Si voleu contactar amb la Fundació per tenir més informació sobre l'acolliment familiar, podeu fer-ho a:
www.infanciaifamilia.org
infanciaifamilia@infanciaifamilia.org

BARCELONA
C. Casp, 172, 4t A
08013 Barcelona
Tel. 932 310 089 / Fax 932 476 705

GIRONA
C. Garrotxa, 7-9
17006 Girona
Tel. 972 400 040 / Fax. 972 407 119

10 anys treballat per l'acolliment familiar

L'Associació de Famílies Acollidores de Girona, AFAG, va organitzar, juntament amb el Cine Club de Torroella de Montgrí, una sessió de cinema amb la pel·lícula: '*Estiu 1993*' amb posterior col·loqui sobre l'Acolliment Familiar, el divendres 15/09/2017. L'esdeveniment va ser un èxit de públic i de participació. Torroella de Montgrí és el municipi de tot Catalunya amb més percentatge de famílies acollidores.
Vaig enrere i recordo els inicis de l'Acolliment Familiar a Catalunya, i va ser a Girona on es van celebrar les Primeres Jornades a Catalunya sobre Famílies Acollidores, el 21 i 22 de setembre de 1984. Es va editar un llibre sobre d'aquestes Jornades des del Servei d'Estudis, Documentació i informació de la Diputació de Girona, amb el suport de: La Direcció General de Protecció i Tutela de Menors, del departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya i l'Àrea d'Infància i Família del Patronat de Serveis Socials de la Diputació de Girona.

En aquelles Jornades es va comptar amb la presència de dos professionals experts en la matèria, l'un de Gran Bretanya, Sr. Lionel Took (país amb llarga trajectòria amb treball d'Acolliments Familiars de caràcter públic) i de França, Sr. Gilles Thellier (de l'Associació Germinal).

Les conclusions de la Jornada varen ser:

1. Entendre la Família Acollidora com un recurs més en el ventall de recursos amb què ha de comptar tota societat desenvolupada per donar solució a la problemàtica sociofamiliar de determinats infants.
2. Cal definir l'acolliment familiar com aquell recurs de serveis socials pel qual un infant amb problemàtica sociofamiliar viu el temps que calgui atenent aquella problemàtica sota la cura i atenció d'una família que no són els pares de l'infant.
3. L'acolliment familiar pot anar des de l'estada temporal, amb un membre de la família extensa fins a créixer en una família aliena, amb estades breus o llargues.
4. La família és el medi socialització més normalitzat per un infant. Quan la família pròpia no pot complir la seva tasca el més semblant a aquesta és una altra família.
5. Cal garantir l'èxit de l'acollida perquè el benefici que se n'obté és tan gran com gran serà el perjudici a l'infant si l'acollida fracassa. Cal una intervenció correcte dels professionals dels serveis socials.
6. Cal tenir present amb l'acollida el respecte als tres elements que intervenen: L'infant

i les seves necessitats; La família natural i d'incidència en la seva evolució; La família que l'acull i la incidència en la seva dinàmica.

7. El procés d'atenció a la família amb problemàtica sociofamiliar comença amb l'atenció de la família biològica per tal d'evitar, si és possible el desplaçament de l'infant. El procés continua amb un diagnòstic acurat de les necessitats de l'infant i l'establiment d'un projecte d'actuació educativa de l'Infant. A continuació cal procedir a la selecció de la família que acollirà, si és possible i convenient del seu entorn més immediat, de forma que s'adapti al projecte educatiu de l'infant amb el projecte d'atenció ofert per la família.
8. Cal pensar també amb la necessitat de la formació continuada dels pares acollidors.
9. És necessari potenciar un ample moviment d'animació social que faci que l'acolliment familiar gaudeixi a Catalunya d'un alt estat de valoració i prestigi social.
10. Cal dotar les famílies acollidores, com a recurs de serveis socials, d'un marc legislatiu que comporti una clarificació de competències, un suport econòmic, tècnic i organitzatiu que representi la coordinació i col·laboració dels diferents estaments públics i privats implicats en l'atenció en l'infant, i que en definitiva ha de representar la manifestació d'una voluntat política d'impuls als serveis d'Acolliment familiar.

Han passat 33 anys d'aquelles primeres Jornades, liderades per Joaquim de Toca i de Ciurana que va dedicar la seva trajectòria professional al món del Serveis Socials, però moltes de les conclusions encara són vàlides a dia d'avui. Amb posterioritat i a partir de la Llei 13/1997 de 19 de novembre es crea l'ICAA (*Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció*), donant una rellevància i prioritat al treball i la promoció de la figura de l'Acolliment Familiar. Així mateix la Llei 14/2010 de Drets i Oportunitats a la Infància i l'Adolescència reafirma aquesta orientació.

Einstein deia que cal apostar en la confiança cap l'esser humà. Per altra banda, la frase de que en temps de crisi poden sortir oportunitats és ben certa. Jesús Palacios , Catedràtic de la Universitat de Sevilla i estudiós de l'Acolliment Familiar diu: "*L'Acolliment familiar no és la solució més fàcil, però si la millor*". L'infant acollit introjectarà la confiança que li donarà el sentir-se ubicat en un sistema familiar, com la majoria dels seus amics i companys, aquest fet li oferirà molts elements segurizants, i un sentit identitari. Essent en el si d'una família d'Acollida on podrà gaudir de relacions afectives personalitzades i compromeses, essent aquestes el fonament de la seva resiliència i del seu sentit de pertinença.

Les famílies d'Acollida tenen una gran vessant

de solidaritat, aquella que implica l'assumpció d'un compromís cap l'altre, entenent que les necessitats, dificultats i patiments dels demés no ens poder esser indiferents. Paral·lelament des de les ICIF'S (*Institucions col·laboradores d'Integració familiar*) i el propi ICAA (*Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció*), tenim la responsabilitat de formar les possibles famílies acollidores i també realitzar els estudis de validació per tal d'identificar els elements afavoridors-recursos i les mancances que ens permetin determinar la idoneïtat/no idoneïtat de la família sol·licitant. I tot encarat a cercar el millor perfil de família que s'adapti a les necessitats de l'infant susceptible d'esser acollit amb les diferents modalitats possibles.

Tindrem molt en compte els valors que la família podrà oferir a l'infant durant el seu desenvolupament, bàsicament a través de l'exemple que vivenciaran durant la seva estada. Això permetrà als infants per imitació anar aprenent els valors que podran guiar els seus actes en l'etapa adulta. Aquests valors ens porten a construir-nos com a éssers i a fer-nos més humans.

Tots els éssers humans som iguals en dignitat i drets. Coneixem que la societat pot canviar a partir de la solidaritat, la pot fer millor, més habitable i més digne.

Els nuclis familiars que puguin esdevenir famílies acollidores , tindran el desig i la il·lusió, a més d'estar capacitats per assumir en Acolliment un o més infants amb l'assessorament i suport de les ICIF'S i l'ICAA.

Com a avantatges i aspectes positius en l'Acolliment familiar es poden destacar: Car als infants tindran un ambient familiar i una atenció individualitzada, quan aquests no puguin gaudir d'una cura adequada per part dels seus pares o tutors. Així en l'Acolliment podran introjectar experiències i condicions que promouran la seva maduració personal, li donaran seguretat, afecte i gaudirà de límits educatius, que li serviran per evolucionar més equilibradament a nivell educatiu i psicoafectiu.

Quan a la família acollidora, els aportarà la gratificació de poder proporcionar un model de solidaritat, gaudir i fer l'acompanyament a un/s infants, a vegades rebre l'afecte d'una mirada, de saber que la seva contribució en la vida d'aquests infants és vital.

La família biològica, rep un suport i una orientació-solució als seus problemes, des del respecte, valorant d'entrada i sempre i quan es compleixin els plans de treball, la possibilitat del retorn de l'infant/s al nucli familiar d'origen.

Fa 10 anys l'ICAA inicia el conveni de col·laboració amb la ICIF: Infància i Família, continuant amb la política de promoure la política de l'Acolliment familiar.
Ens calen més famílies d'Acollida que puguin assumir les propostes d'infants susceptibles

d'Acolliment Familiar. Tant la Convenció de les Nacions Unides, com la mateixa Llei 14/2010 de drets i oportunitats en la infància i adolescència apunten a que sempre que sigui possible les mesures d'Acolliment tenen preferència respecte les altres.

L'any 2016 l'ICAA va elaborar un ambiciós Pla estratègic per promocionar l'Acolliment Familiar, que comptava amb tres pilars:

1. Procés participatiu per la millora de l'acolliment familiar: Aquest ha tingut com a objectiu donar veu i recollir propostes de tots els agents implicats: DGAIA, ICAA, EAIA i ICIF'S, per tal d'identificar les millores que cal introduir en l'Acolliment familiar.
2. Pla de suport a les famílies acollidores:
   - Nous complements de suport econòmics.
   - Mesures d'acció positiva (agilització tràmits administratius, excepcions en taxes d'ensenyament, preus reduïts en entrades lúdic-culturals, ...)
3. Actuacions de divulgació i sensibilització. Campanya de promoció.

L'ICIF Infància i Família ha estat des de la seva creació una institució amb qui hem establert un dinàmica de treball enriquidora.

Sempre hi hem pogut comptar, han treballat amb la màxima responsabilitat, professionalitat i diligència. De sempre han estat implicats des d'una motivació sincera en el Projecte de promocionar l'Acolliment familiar. Han dut a terme nombroses accions de promoció amb un nivell d'implicació professional indiscutible. Paral·lelament la seva tasca pel que fa a la formació, estudi de famílies i seguiments posteriors de famílies i infants acollits, sempre s'han desenvolupat en uns estàndards d'elevada satisfacció i tant per part de les famílies i infants atesos , com del propi ICAA.

És un goig poder continuar treballant amb la ICIF: Infància i Família. I de tot cor tots els professionals de l'ICAA ens adherim a la vostra celebració.

Us desitgem que mantingueu el mateix encert i la mateixa professionalitat durant els molts anys en què confiem poder seguir treballant plegats en la millora i consolidació de l'Acolliment Familiar a Catalunya.

Carme López Solés

Responsable ICAA a Girona

"Amb la tendresa
que et dóna
un infant,
pots entendre
què és la
FELICITAT"

Tots units fent força!

Si ens demaneu una definició teòrica de l'AFAG (Associació de Famílies Acollidores de Girona) us explicarem que és una associació sense ànim de lucre que aplega famílies que acullen infants en situació de risc tutelats per la Generalitat de Catalunya a la província de Girona.

L'Associació té com a finalitat principal la de donar recolzament a totes les famílies acollidores de la província de Girona.

Com a definició pràctica definiríem l'AFAG com una AMPA (associació de mares i pares) que fan sentir les seves necessitats, inquietuds i objectius en l'educació dels seus fills a les escoles. L'AFAG es mou en tots aquells entorns on hi hagi famílies acollidores ja siguin famílies acollidores extenses (tiets, avis, germans que acullen un menor familiar seu) o alienes (famílies sense connexió parental amb l'infant).

L'associació va néixer l'any 2003, fa 15 anys, per la necessitat d'unir forces davant d'un problema que van tenir moltes famílies acollidores de Catalunya davant l'administració. Es van multar a moltes famílies acollidores per no declarar les ajudes econòmiques rebudes. Va ser un inici amb voluntat de resoldre un problema comú i com a conseqüència també va néixer la CAFAC (Federació d'Associacions de Famílies Acollidores de Catalunya).

Des d'aquell fet, totes les associacions de famílies acollidores de Catalunya hem anat de la mà allà on se'ns ha demanat i hem pogut col·laborar.

Reunions amb ICIF, ICAA, DGA-IA, etc., sempre que ha estat necessari ens han escoltat aconseguint així millorar tots junts. Els darrers 2 anys amb la CAFAC hem col·laborat molt estretament amb ICAA i DGAIA per elaborar el nou pla d'acolliment català.

Ens hem sentit escoltats i s'han resolt alguns dels punts de les nostres demandes com per exemple: aconseguir una visió global de l'administració en tots els àmbits on es mouen aquests infants tutelats com educació, justícia, salut, ens ha quedat al tinter el món laboral dels pares acollidors que no tenim els mateixos drets que uns pares biològics o adoptius (dies per fill malalt, hores per portar els infants a les visites amb els pares...).

També ajudem a entendre i difondre la cultura de l'acolliment. S'ha aconseguit un petit increment de l'ajuda econòmica la qual feia 16 anys que no es revisava, etc.

També hem ajudat a famílies a títol individual, sòcies o no, que s'ha trobat amb necessitats especials en el seu acolliment.

Com a AFAG cada any fem les jornades anuals. Aquest any hem celebrat les cinquenes on

aconseguim trobar-nos moltes famílies acollidores de Girona amb tècnics i administracions, fer una bona trobada on tots podem expressar les nostres vivències i de pas difondre la cultura de l'acolliment a la zona on es celebra la jornada.

Tenim molts projectes com fer un grup de "*suport*" a les famílies acollidores de Girona per poder-nos trobar de forma bimensual. Fer un llibre recull de vivències de les famílies, dels infants, de tothom qui vulgui expressar-se.

Per suposat com a associació estem oberts a totes aquelles iniciatives que puguin ajudar a desenvolupar els nostres objectius.

La pràctica ens ha ensenyat que l'acolliment és bo i ple de sentit per aquests infants però que té encara algun enigma i, a vegades, dubtem de si allò que fem està ben fet o no.

Quan les famílies acollidores ens truquen per fer un acolliment se'ns omple el cor de joia, alegria i sembla estrany però només amb la trucada ja ens estimem aquell infant que encara no coneixem i que sabem de segur que algun dia ens haurem de separar.

A l'altre costat hi ha una crua realitat: hi ha uns pares que els hi estan arrencant el seu fill/a i un infant que està essent separat dels seus referents, és molt dur i dolorós, però necessari.

Moltes vegades quan totes les parts veiem que va bé que pot haver-hi contacte entre l'infant i els pares i alguna vegada entre els pares acollidors i els pares biològics acaba creant-se un vincle entre tots que segueix al llarg del temps i uns passen a formar part d'una família i viceversa. És molt enriquidor però s'ha de dir que pot ser perillós.

Quan això no passa quan el nen no pot tornar amb la família d'origen es busca una normalitat per ell/a i pot ser que sigui adoptat o segueixi en acolliment, en aquest punt de la història de l'infant es comença una altre capítol del seu llibre on s'emportà de casa els acollidors uns grans aprenentatges, vivències i estimació.

Ara que la Fundació Infància i Família de Girona fa 10 anys volem celebrar-ho amb totes elles i felicitar-les per la feina feta tot aquest temps: moltes felicitats!

Una abraçada molt acollidora.

Associació de Famílies Acollidores de Girona (AFAG)

Altruisme
Protecció
Empatia
Acompanyament
tractes
Diversitat
Emocions
Adolescència
Necessitats
Escolta
Paciència
Visites
Adolescència
Comprensió
Convivència
Infància
Seguretat
Protecció
afectiu
Solidaritat
Vincle
Mirada
Creixement
Acolliment Família
Cura
Dret a viure en
Infant
Bons
Salut
Dol
Professionals
Amor
Família
Vivències
Emocions
Necessitats
Visites

Moltes gràcies!

Durant aquests deu anys hem recorregut un llarg camí que no hauria estat possible sense la presència, complicitat i suport de les persones i entitats que ens han acompanyat en el trajecte.

És per això que no voldríem deixar passar aquesta ocasió per dedicar unes línies de sincer agraïment a totes les persones que, juntament amb les famílies acollidores i els i les professionals, s'han implicat tan vivament en el nostre il·lusionant projecte.

Esperem poder continuar fent anys i feina comptant amb vosaltres, fent realitat aquesta tasca que fem gran, precisament, perquè és compartida.

A tots vosaltres, moltes gràcies!

10 anys del servei d'acolliments de Girona

Fundació Infància i Família

www.infanciaifamilia.org

Fundació Infància i Família

L'ICIF de Fundació Infància i Família és entitat col·laboradora de:

Generalitat de Catalunya
Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció